

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI
OLIY TA'LIM, FAN VA INNOVATSIYALAR VAZIRLIGI
FARG'ONA DAVLAT UNIVERSITETI

**FarDU.
ILMIY
XABARLAR**

1995-yildan nashr etiladi
Yilda 6 marta chiqadi

2024/3-SON
ILLOVA TO'PLAM

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

R.A.Mamajonov

O'zbekiston Respublikasi Qurolli Kuchlarida xuquqiy va axloqiy-me'yoriy munosabatlar, o'zaro muloqot madaniyati 545

B.A.Pulatov

Yoshlar tafakkurida harbiy qahramonlik ideallarini shakllantirishda ta'lif-tarbiyaning istiqboldagi vazifalari 548

K.I.Marayimova

Bo'lajak o'qituvchilarni turizm faoliyatiga tayyorlashning pedagogik-psixologik xususiyatlari 552

N.M.O'rinova, G.I.Tillabayeva

Talabalarning mustaqil ta'lif olish kompetentiligini rivojlantirish usullari 557

D.I.Asqarova

Innovatsion yondashuv asosida bo'lajak tarbiyachilarda kreativlikni rivojlantirish omillari 561

M.Q.Jabborova, Sh.D.Raxmatjonov

Maktabgacha yoshdagagi bolalarni psixologik, intellektual va muloqot ko'nikmalarini rivojlantirishda ilk davrning o'ziga xos xususiyatlari 569

M.Q.Jabborova

Maktabgacha ta'lif yo'nalishi talabalarini pedagogik faoliyatga tayyorlashning zamонавиғи sifatiga erishish omillari 572

FALSAFA**A.A.A.Qambarov**

"Milliy tiklanishdan milliy yuksalish sari" konsepsiyasini amalga oshirishda diniy qadriyatlar omilining innovatsion xususiyatlari 579

I.M.Arzimatova

Boshqaruv kadrlari faoliyatida ma'naviyatning o'mi 583

D.E.Normatova

Sharq ilk uyg'onish davri va uning ilmiy-falsafiy mohiyati 588

I.A.Asatulloev

Karl Yung qalb konsepsiyasida sharq va g'arb xalqlari m'a'naviy hayotining qiyosiy tahlili 593

T.Y.Bakirov, S.A.Soxibov

Korruksiyaviy munosabatlarni oldini olishning falsafiy-analitik tahlilining ta'limi jihatlari 597

S.S.Evatov

Kalom ilmining vujudga kelishi va uni islomdagi aqidaviy masalalarni o'rganishdaga o'mi 602

I.Y.Toirov

Sivilizatsiya masalalarining nazariy - metodologik jihatlarini o'rganish muammolari 606

A.M.Rasulov

Axborot va axborot makoni tushunchasi, ularning falsafiy tahlili 610

A.A.Sayitxonov

Jamiyat va shaxs rivojida qadriyatlarning o'mi 614

F.A.Yuldashev

Socio-philosophical analysis of categories of needs and interests 618

S.P.Tojiboyev

Boshqaruv kadrlarining axloqiy madaniyati va unga ta'sir ko'rsatuvchi omillar tahlili 625

B.X.Mirzraximov, B.T.Shokirov

Yoshlarda axborot madaniyatini shakllantirishning asosiy mezonari 631

M.A.Abduxamidov

Sovetlarning O'zbekistondagi masjidlarga munosabatining tahlili 635

SIYOSAT**J.A.Dadaboyeva**

Farzandlikka olishni bekor qilish asoslari 638

A.A.Ganiyev

Yangi iqtisodiy siyosat sharoitida O'zbekiston qishloq xo'jalik kooperativlari faoliyati 643

TARIX**B.A.Usmonov**

"Sohibqiron" atamasining kelib chiqishi va ma'nosiga oid fikrlarga bir 648

УО'К: 930.9

**“SOHIBQIRON” ATAMASINING KELIB CHIQISHI VA MA’NOSIGA OID FIKRLARGA
BIR NAZAR**

ВЗГЛЯД НА ПРОИСХОЖДЕНИЕ И ЗНАЧЕНИЕ ТЕРМИНА «САХИБКИРАН»

A VIEW ON THE ORIGIN AND MEANING OF THE TERM “SAKHIBKIRAN”

Usmonov Bahriiddin Ahmedovich

Farg'onan davlat universiteti professori

Annotatsiya

Ushbu maqolada Sohibqiron atamasining kelib chiqishi, ma'nosi, mohiyati va qo'llanilishi bo'yicha tarixshunoslikdagi mavjud qarashlar tahlil etilgan. Unda mazkur atama dastlab mo'g'ul xonlari davrida Eronda faoliyat olib borgan fors tarixchilari tomonidan qo'llaniganligi, lekin Amir Temurga nisbatan qo'llanilishi natijasida shuhrat topganligi, keyinchalik Sharq va Mavarounnahming ko'pgina hukmdorlari ham sohibqiron nomi bilan ulug'langanligi ta'kidlangan. Ushbu atamaning ma'nosi xususida eron, turk, fransuz, qozoq, o'zbek va boshqa tarixshunoslik maktablarida bildirilgan fikrlar xususida mulohazalar yuritilgan.

Аннотация

В данной статье анализируются существующие в историографии взгляды на происхождение, значение, сущность и применение термина Сахибкиран. Отмечается, что этот термин впервые был использован персидскими историками в Иране во времена монгольских ханов, но получил известность в результате его применения в отношении Амира Темура, а позднее многие правители Мавераннахра и Востока были также прославлены именем Сахибкиран. Даны суждения по поводу мнений, высказанных в иранской, турецкой, французской, казахской, узбекской и других школах историографии относительно значения данного термина.

Abstract

This article analyzes the existing views in historiography on the origin, meaning, essence and application of the term Sahibkiran. It is noted that this term was first used by Persian historians in Iran during the rule of the Mongol khans, but gained fame as a result of its application in relation to Amir Temur, and later many rulers of Maverannahr and the East were also glorified by the name Sahibkiran. Reflections about the opinions expressed in Iranian, Turkish, French, Kazakh, Uzbek and other schools of historiography regarding the meaning of this term are given.

Kalit so'zlar: Sohibqiron; Mushtariy, Zuhro, burj, yulduz, ilmi nujum, astronomiya, Chingizxon, Amir Temur, Abdullaxon soniy.

Ключевые слова: Сахибкиран, Муштарий, Зухро, зодиак, звезда, астрология, астрономия, Чингизхан, Амир Темур, Абдуллахан Второй.

Key words: Sahibkiran, Mushtari, Zukhra, zodiac, star, astrology, astronomy, Genghis Khan, Amir Temur, Abdulkhan the Second.

KIRISH

Amir Temur haqida so'z yuritar ekanmiz, uning nomini ko'proq Sohibqiron atamasi bilan birgalikda qo'llaymiz. Ko'pchilik tomonidan Sohibqiron so'zini Amir Temur nomiga sinonim sifatida ishlatalishini ham kuzatish mumkin. Bu atamaning kelib chiqish tarixi qanday, uning ma'nosida qanday mazmun yashirin, bu atamaning mohiyati nimadan iborat ekanligi xuususida esa bir-biridan farqli fikr hamda mulohazalar mavjud. Ularning ba'zilari ilmiy asosga ega bo'lsa, ba'zilari esa xalq orasida tarqalgan tushunchalarga tayanadi. So'nggi yillarda esa bu borada avvallari mavjud bo'limgan yangi qarashlar ham paydo bo'lmoqda [1: 34-35]. Bu esa Sohibqiron atamasi haqidagi mavjud qarash va tushunchalarni har tomonlama o'rganish, ularni tahlil qilish ehtiyojini tug'dirmoqda. Ushbu maqola mazkur masalani har tomonlama tadqiq etish yo'lidagi dastlabki qadamlardan biri bo'lib, unda bildirilgan fikrlar keyingi taddiqotlarda yanada sayqallashib, xatolardan xoli bo'lib boradi, degan umiddamiz.

ADABIYOTLAR TAHЛИLI VA METODOLOGIYA

TARIX

Ko'pgina tadqiqot, ensiklopediya va lug'atlarda Sohibqiron atamasiga berilgan ta'riflarni ko'rish mumkin [1; 14; 15; 16; 17; 18; 19; 21; 22; 23; 24; 25; 26]. Ammo bu atamaning kelib chiqishi, ma'nosi, mohiyati, qo'llanilish ko'lami (ham davri, ham geografik) xususida alohida tadqiqot uchratmadik. Shundan kelib chiqib mazkur atamaning yuzasidan bildirilgan fikr va mulohazalarni tahlil etishni lozim topdik.

Sohibqiron atamasi bilan bog'liq manbalarni, shuningdek ilmiy adabiyotlarda keltirilgan ilmiy qarashlarni tadqiq etishda ilmiylik, xolislik, tarixiylik tamoyillaridan kelib chiqib, qiyosiy tahlil uslubidan foydalandik.

NATIJALAR VA MUHOKAMA

Dastlab Sohibqiron atamasi qachondan boshlab va kimga nisbatan qo'llanila boshlanganligiga aniqlik kiritib o'tish lozim. Biz tomonimizdan o'rganilgan manba va ilmiy adabiyotlardan kelib chiqib aytishimiz mumkinki, mazkur atama Chingizxonga nisbatan ham qo'llanilgan. Ammo chingiziylar tarixining asosiy muarrixlar bo'lgan Atomalik Juvayniy va Rashiduddinning asarlarining qo'limizda bo'lgan tarjimalarida Chingizxon bu atama bilan ulug'lanmagan [2; 3; 4]. Bizdagi mavjud manbalar ichida faqatgina Mirzo Ulug'bekning "To'rt ulus tarixi" asarida Chingizxon Sohibqiron atamasi bilan atalgan [5]. Mazkur asar 1425 yili yozib tugallanganligini e'tiborga oladigan bo'lsak, undan avval yozilgan asarlarda Amir Temur Sohibqiron, deya sifatlanganligini ko'rishimiz mumkin. Bundan kelib chiqadiki, bizningcha mazkur manba Chingizxonga nisbatan Sohibqiron atamasi ilk bor foydalilanigan asar hisoblanishi mumkin, ammo hukmdorga nisbatan mazkur atamani birinchi marta ishlatgan asar emas. Shu o'rinda qayd etib o'tish lozimki, Mirzo Ulug'bek ko'plab tarixchilar Alanquvaning o'g'li Buzanjarxonni Sohibqiron, deb ataganliklarini ta'kidlaydi [5: 65].

E'tibori jihat shundaki, Mirzo Ulug'bek o'z asarini yozishda tayangan manbalarda Chingizxon nomiga Sohibqiron atamasi qo'shib ishlatalmagan. Bu esa Chingizxonga nisbatan Sohibqiron atamasi Mirzo Ulug'bekning o'z tashabbusi bilan ishlatalgan, degan dastlabki mulohazani bildirish imkonini beradi. Albatta, Mirzo Ulug'bekning "To'rt ulus tarixi" asaridan avval yozilgan Chingizxon tarixiga bag'ishlangan barcha manbalar o'rganilganidan so'ng bu fikrimizning qanchalik asosli ekanligi to'liq ayon bo'ladi.

Amir Temur tarixiga bag'ishlangan ilk tarixiy manba hisoblangan G'iyosiddin Ali Yazdiyning "Ro'znomai g'azovoti Hindiston" asarida ham biz Sohibqiron atamasini uchratmadik [6]. Ushbu manbadan biroz keyin yozilib, Amir Temurga taqdim etilgan asar Nizomiddin Shomiyning "Zafarnoma"sidir. Bu asarda Temur Amir Sohibqiron nomi bilan ataladi, ya'ni Sohibqiron atamasidan Temurga nisbatan bizga ma'lum bo'lgan manbalar ichida ilk marta foydalilanidi [7]. Bundan keyin bitilgan Tojiddin Salmoniy, Muiniddin Natanziy va boshqa mualliflarning asarlarida ham Sohibqiron atamasi doimiy ravishda Amir Temurga nisbatan qo'llanib kelingan [8; 9]. Yuqoridagilardan ko'rindik, hozircha Sohibqiron atamasi ilk bor Amir Temurga nisbatan qo'llanilgan, degan mulohazani bildirish mumkin. Bu atama Chingizxonga ham aynan temuriylar davridan boshlab qo'llanila boshlagan bo'lishi mumkin.

Sohibqiron atamasi temuriylardan Sulton Husayn Bayqaroga nisbatan ishlatalganligi haqida ba'zi manbalar ma'lumot beradi. Misol uchun Alisher Navoiyning asarlarida bu holatni uchratishimiz mumkin [10]. Ammo eng yirik tarixiy asarlarda Sulton Husayn Bayqaro Sohibqiron atamasi bilan qayd etilgan emas. Shayboniylardan Abdullaxon Soniyga nisbatan ham mazkur atama qo'llanilganligi ma'lum [11]. Ashtarkoniylarning yirik vakili bo'lgan Imomqulixon mazkur nom bilan ulug'langan [27: 130^b]. Buxoro amirlaridan esa Nasrulloxonha nisbatan mazkur atama qo'llanilgan [12]. Xiva xonlarini ham Eltuzarxonidan boshlab Sohibqiron atamasi bilan sifatlash odatga aylangan [13]. Qo'qon xonligining ba'zi hukmdorlariga, jumladan, Shohruhbiiyning o'g'li Abdurahimbiyga nisbatan ham bu unvon qo'llanilganligi ma'lum.

Temuriylardan keyin Eronda hukmronlik qilgan sulolalarning ko'pgina vakillari ham Sohibqiron unvoni bilan atalgan, ular orasida Shoh Ismoil, Shoh Abbos va Nodirshohlarni alohida ta'kidlash mumkin [26]. Boburiy hukmdorlar vakillarini ham Sohibqiron atamasi bilan ulug'lash holatlari uchraydi. Boburiy hukmdor Shohjahonga nisbatan ushbu unvon qo'llanilganligi haqida ma'lumotlar qayd etilgan [26].

"Sohibqiron" atamasining ma'nosi haqida ham turli tushunchalar mavjud. Dastlab o'zbek tarixshunosligida keng tarqalgan ilmiy doiralarda e'tirof etilgan fikrlarga to'xtalib o'tamiz. Yirik

tarixchi olim, akademik B.Ahmedov "Amir Temur" asarining izohlar qismida sohibqiron atamasining ma'nosi haqida quyidagicha fikr bildirgan: Ikki sharofatlari sayyora bir-biriga yakinlashgan paytda tug'ilgan odam. Masalan, rivoyatlarga qaraganda, Amir Temur ikki sharofatlari sayyora: Zuhro (Venera) va Mushtariy (Yupiter) sayyoralarini bir-birlariga yaqinlashgan vaqtida tug'ilgan ekan. Uning sohibqiron atalishi ham shundan. Bu so'zning asl ma'nosi "baxtiyor podshoh", "qudratli podshoh" demakdir" [14: 621].

Amir Temur halqaro jamoat fondining rasmiy saytida esa yanada kengroq ta'rif berilgan: "Sohibqiron so'zining arabcha saodatlari, zafarli, g'olib ma'nolari bor. Ilmi nujum(astrologiya)da va afsonalarda Mirrix(Mars) – quvvatu shavkat sayyorasi maqomidadir, deyiladi, Mushtariy(Yupiter) – omadu iqbol, muzaffariyat shodiyonalar sayyoraci sifatida ta'riflanadi. Shu ikki sayyoraning bir burjda uchrashgan vaqt saodatlari lahzalardur, uni "qiron" deydilar, shunday vaqtida tug'ilgan bola o'sha qiron sohibi hisoblanadi. Bunday bolaning baxtli, ulug' martabalar egasi bo'lishi oldindan bashorat etiladi. Sharq mamlakatlarida falakiqtidor hukmdorlarga beriladigan sharaflı unvon. Amir Temur Ko'ragon shu unvonga musharraf bo'lganlar" [15]. Shuningdek, B.Qodirov, X.Matyoqbovlari qalamiga mansub "O'zbekiston tarixidan mavzular bo'yicha ilmiy izohli lug'at" asarida xuddi shu mazmundagi ma'lumot berilgan [16: 90].

O'zbek tilining izohli lug'atida berilgan izoh ham shunga yaqin bo'lsa-da, unda bu atamaning kelajak borasidagi bashorat mohiyati aniqroq aks etgan: " arabcha so'z qiron egasi. 1. Astrologiya va afsonalarda: Zuhro va Mushtariy yoki zuhra va quyoshning ekliptika davrining ma'lum bir darajasidagi to'qnash kelish vaqt (qiron)da tug'ilgan bola (bunday bolaning baxtli, g'olib, muzaffar va ulug' martabali bo'lishi bashorat qilingan). 2. Sharq mamlakatlarida: qudratli hukmdor, jahongir unvoni. 3. Amir Temurning sharaflı unvoni" [17: 697].

O'zbekiston ensiklopediyasida ham deyarli shunday ma'lumot berilgan: "(arab. – saodatlari, zafarli, g'olib) – 1) ilmi nujum (astrologiya) va afsonalarda – Zuhra va Mushtariy yoki Zuhra va Quyosh sayyoralarining birlashishi, ya'ni ular ekliptikaning ma'lum bir darajasida to'qnash kelishi vaqt (qiron)da tug'ilgan bola, bunday bolaning baxtli, ulug' martabali bo'lishi oldindan bashorat qilingan; 2) Sharq mamlakatlarida, xususan, Eron va Turonzaminda qudratli hukmdor, jahongir unvoni (Faridun, Chingizxon va h.k.); 3) Amir Temurning sharaflı unvoni" [18: 556]. Ammo bu o'rinda sohibqiron so'zining lug'aviy ma'nosi emas, saodatlari, zafarli, g'olib so'zlarini orqali uning mazmuni, mohiyati keltirilganligini ko'ramiz.

Amir Temurga nisbatan Sohibqiron atamasining qo'llanilishi bo'yicha kam tarqalgan bo'lsa-da, boshqa fikrlar ham mavjud. G'iyosiddin Muhammad Yusuf bu haqida quyidagicha so'z yuritadi: "Temurning «Sohibqiron» deb atalishi sababi bo'yicha bir qancha mulohazalar bor, lekin menimcha, eng munosibi «sohibi Qur'on» deya atalishidan shu laqab kelib chiqqan bo'lishi mumkin. Chunki ba'zi manbalarda Temur yoshligidanoq Qur'oni yod olgan, deb aytilgan" [19].

Yuqoridaqlar o'zbek tarixshunosligi va boshqa ilmiy doiralarda mavjud bo'lgan Sohibqiron atamasining lug'aviy ma'nosi, mazmuni hamda mohiyati bo'yicha tushunchalarni aks ettirgan.

Sharafuddin Ali Yazdiyning "Zafarnoma" asarida ham Amir Temurning tug'ilishi va uning baxtli kelajagi xususidagi bashoratlar ilmi nujum orqali izohlangan: "... saltanat qavo'idida va xilofat to'rida aning muborak vujudi va saodatmand buniyodi jahon ichra oxiruzzamonning sohibqironi bo'lg'ay va mundin yaxshiroq dalili bo'lmag'ay. Aning uchunkim, bu sohibdavlatning toli'i Jadiy burjida tushti. Va bu burjning xosiyati ul tururkim, har kim bu burjadagi toli'da mutavvallud bo'lsa, kamoli saltanat avjida yetkay va barcha salotinlarg'a sarvar bo'lub, har nakim ko'ngliga kechkay, anga tuyassar bo'lg'ay. Va nayyiri a'zam, ya'ni Oftobkim, jalolatning yulduzi turur, to'rtinchini vataddakim, qaror va sabot evi turur va o'z yerida sharaf bila Utordqa nechukkim, Oftob davri bo'lg'ay, yigirmi ikkinchi daraja Hamalda fath va firuzluq alamini ko'tarib, iqbol manshurining saodat tavq'i bila yasab tururkim, zuhuri mahalliyda o'z maqomi aslida zohir bo'lg'ay va anda podshohliq qilg'ay. Va ul mamlakatni zebu ziynat bobida barcha mamlakatlardan yaxshiroq tarbiyat qilg'ay. Va Mupggariykim, saodatning kavkabi turur, va Mirrixkim, quvvat va shavkat yulduzi turur, beshinchini tolikim, farzand evi turur, bu kavkablar bilan yirik bu xosiyat berdikim, bu saodatmand farzandqa Haq subhonahu va taolo davlatmand o'g'ullar karomat qilg'ay va davlat alarning ichida mustadom bo'lg'ay" [20:13]. Bundan ko'rindaniki, Sohibqiron atamasini o'zbek tarixshunosligida e'tirof etilgan ma'nosi va mazmunining shakllanishiga ushbu manba katta ta'sir ko'rsatgan.

TARIX

Sohibqiron atamasining jahon tarixshunosligida qanday tushunilishi masalasi ham qiziqarlidir. Fransuz tarixshunosligida Amir Temur va temuriylar davri tarixini o'rganish juda yaxshi rivoj topganligi qayd etish lozim. Fransuz tarixshunoslik maktabining asoschilaridan biri Bartelemi D Erbelot Sohibqiron atamasi Temurga arablar, forslar va turklar tomonidan berilgan unvon ekanligini qayd etarkan, uning kelib chiqishi astronomik tushunchalar bilan bog'liqagini ta'kidlaydi. Shuningdek, bu atamaning kelib chiqishidagi qiron so'zini kern deb tushunush mumkinligini, kern esa dunyoning to'rtta asosiy qismidan, ya'ni Sharq, G'arb, Shimoliy va Midiyadan iborat bo'lib, u erda buyuk jahongirlar o'zlarining g'alabali quollarini ko'targanliklarini bildiradi [21: 734-771]. Bu o'rinda muallif "qiron" va "kern" so'zlarining fransuzcha talaffuzdagi yaqinligidan kelib chiqqan bo'lisi mumkin. Yana bir fransuz tarixchisi Jozef de Gin esa Sohibqiron so'zini "Dunyoning ustasi" ma'nosida tushunadi[22].

Turk temurshunosi Xayrunisa Alan Sohibqiron atamasining kimlarga nisbatan qo'llanilishi masalasiga to'xtalib o'tgan. Uning fikrlari ham o'zbek tarixshunosligida keltirilgan fikrlarga juda yaqin. Zuhro va Mushtariy yulduzlarining bir burja kelgan vaqtida tug'ilgan ma'nosida ekanligini qayd etgan va qutli, baxtiyor, toleyi yor mazmuniga ega ekanligi ta'kidlagan. Shuningdek, Sulton Salim va Sulaymon Qonuniy kabi turk sultonlari ham bu atama bilan ta'riflanganligini qayd etadi [23]. Yana bir turk muallifi Gelibolulu Mustafa Ali ko'proq Sohibqiron so'zining mazmuniga e'tibor bergen va muzafarlilik, jahongirlik, mamlakatlarni zabit etuvchilik deya e'tirof etgan [24].

Ochiq ensiklopediya sifatida yuritiladigan vikipediyaning fors tilidagi sahifalarida va internetda mavjud fors tilidagi lug'atlarda Sohibqiron atamasiga juda keng ta'rif berilgan. Unda o'zbek va turk tarixshunosligida berilgan tushunchalar ham qayd etilgan bo'lsa-da, farqli jihat shundaki bu unvon 30-40 yillik davomida davlatni boshqargan hukmdorlarga ham berilganligi ta'kidlangan [25; 26]. Shu ma'noda Eronda hukmronlik qilgan sulolalar vakillarining bir qanchasi sohibqiron unvoni bilan ta'riflanishi izohlangan. Shu o'rinda qayd etishimiz lozimki, Sohibqiron atamasi bu kabi tushunish O'zbekistonda ham uchraydi. Ammo bu ta'riflarga noilmiy doiralarda og'zaki suhbatlarda duch kelganimiz sababli ularga ko'p e'tibor bermagan edik. Bizningcha, bu tushunchalarining kelib chiqishi forsiy ildizlarga ega yoki ularning shakllanishiga fors tilidagi ma'lumotlar ta'sir etgan mumkin bo'lisi mumkin. Shundan kelib chiqib, Abdullaxon soniy, Nasrulloxon va Xiva hamda Qo'qon xonliklaridagi ba'zi hukmdorlarning Sohibqiron unvoni bilan ta'riflanishi ham tushunsa bo'ladi.

Ammo shu o'rinda qayd etib o'tish lozimki, fors tilidagi ma'lumotlarda Sohibqiron atamasi ilk bor Amir Temurga nisbatan 1420 yilda Mahmud Katibiy tomonidan yozilgan "Tarixiy Muzaffar" asarida qayd etilganligi to'g'ri emasligini ta'kidlash lozim [26]. Yuqorida ko'rib chiqqanimizdek, bu atamani birinchilardan bo'lib 1404 yili yozilgan Nizomiddin Shomiyning "Zafarnoma" asarida Amir Temurga nisbatan qo'llanilgan edi.

Shu o'rinda qozoq tarixshunosligida o'rta tashlangan bir mulohaza, Sohibqiron atamasi borasidagi shu kungacha mavjud bo'lgan barcha qarashlardan butkul farq qiladi. O'rta asr manbalari bo'yicha yirik mutaxassis Islom Jemeney Amir Temur tarixiga bag'ishlangan taddiqotida Sohibqiron so'zini quyidagicha izohlaydi: "Sohibqiron Amir Temurga berilgan ism, taxallus: 1 – Sohib (ho'ja, hoo'jayin. 2. Qiron (قرآن). Yirtqich qushlarning umumiyy nomi. 2. – Qozoq tilining izohli lug'ati qahramon, mard, jasur degan ma'holarni bildiradi. Demak, Sohibqiron iborasi birgalikda yoki alohida yozilishi mumkin." [1: 34-35]. Bu ta'rifning e'tiborli jihatlari quyidagilardan iboratdir. Birinchidan, muallif Sohibqiron atamasining kelib chiqishi va lug'aviy ma'nosini tushuntirishda butunlay yangi yo'ldan boradi. U Sohib so'zining ma'nosini barcha kabi qabul qilgani holda qiron so'zining turkiy ildizlarga olib boradi. Qiron so'zi turkiy tillarda yirtqich qushlarning umumiyy nomi sifatida ma'no anglatishini bildiradi. Ikkinchidan, turkiy xalqlar qadimdan ov mashg'ulotlarni shug'ullanib kelgan. Ayniqsa, ov qilish aslzodalarning sevimli mashg'uloti hisoblangan. Temuriylar sulolasining vakillari, jumladan, Amir Temurning o'zi ham juda ovga qiziqan hukmdor bo'lganligi ma'lum. Uchinchidan, temuriylar davrida qushlar yordamida ov qilish urf hisoblanganligini ham yodda tutish lozim. To'rtinchidan, hukmdorlar ham bir birlariga sovg'a sifatida ov qushlarini yuborganliklari xususida manbalarda ko'plab ma'lumotlar uchraydi. Bu esa ov qushlarini temuriylar davrida juda qadranganligini bildiradi. Yuqoridagilardan kelib chiqib, Islom Jemeneyning Sohibqiron so'ziga bergan izohini masalaga yangicha bir qarash sifatida qadrli ekanligini qayd etish mumkin.

XULOSA

Xulosa sifatida shuni aytish mumkinki, Sohibqiron atamasini siyosiy unvon sifatida qo'llash XIV asr oxiri XV asr boshlarida boshlangan. Biz o'z o'rganganlarimizdan kelib chiqib, bu atama ilk bor Nizomiddin Shomiyning "Zafarnoma" asarida Amir Temurga nisbatan qo'llanilgan, degan dastlabki xulosaga keldik. Sohibqiron atamasi Chingizxonga nisbatan ham temuriylar davridan boshlab qo'llanilgan bo'lib, u odatda Mirzo Ulug'bekning "To'rt ulus tarixi" asarida "Sohibqironi muazzam", deb atalgan. Bu esa Sohibqiron atamasini Chingizxonga nisbatan ilk bor Mirzo Ulug'bek qo'llaganligi xususida taxmin qilish imkonini beradi.

Sohibqiron atamasining ilmi nujum bilan bog'liq bo'lgan izohi eng keng tarqalgan va ilmiy doiralarda qabul qilingan mulohaza bo'lib, mutloq ko'pchilik tomonidan shu ma'noda tushuniladi. O'sha davrda ilmiy nujum fanining rivoj topganligini, kishilarning taqdirini yulduzlar orqali bashorat qilish odatga aylanganligini hamda har bir kishining yulduzlar harakati orqali ishlab chiqilgan o'z tolenomasi mavjud bo'lganligini e'tiborga oladigan bo'lsak bu izohning, ya'ni Sohibqiron atamasining lug'aviy ma'nosining kelib chiqishi astronomik tushunchalar bilan bog'liqligini, keng tarqalishini sabablarini anglash mumkin. Mazkur izohga ko'ra Sohibqiron atamasi Amir Temurga nisbatan ishlatilgan.

Yuqorida ko'rib chiqqanimizdek, internetning fors tilidagi sahifalarida mavjud bo'lgan lug'atlarda 30-40 yil hukmronlik qilgan va qator g'alabalarga erishgan davlat arboblarining Sohibqiron atamasi bilan ta'riflanishi xususidagi ma'lumotlar keng tarqalgan. Shu tushunchalardan kelib chiqib, Turkiya, Eron, Hindiston va O'rta Osiyoda hukmronlik qilgan ko'plab va siyosiy hamda harbiy faoliyatida katta yutuqlarga, g'alabalarga erishgan davlat arboblari ham Sohibqiron atamasi bilan ulug'langan.

Sohibqiron atamasining lug'aviy ma'nosi bo'yicha qozoq olimi Isrom Jemeney tomonidan bildirilgan mulohaza esa masalaga yangicha yondashuv sifatida e'tiborlidir. Qiron so'zining yirtqich qushlarning umumiyy nomi sifatida bildirilgan izoh bo'yicha qo'shimcha tadqiqotlar olib borish va uni temuriylar davri ijtimoiy hayoti bilan uyg'un holda tadqiq etish bu masalada yanada kengroq xulosalar chiqarish imkonini berishi mumkin.

Ushbu maqola Sohibqiron atamasining lug'aviy ma'nosi, mazmuni, mohiyati, qo'llanilish ko'lami(ham davriy, ham geografik) borasida fikr mulohazalarni tahlil etish bo'yicha ilk urinish bo'lib, bunda bildirilgan fikr va mulohazalar navbatdagi tadqiqotlarda o'z tasdig'ini topishi yoki inkor etilishi tabiiy. Biz mazkur kichik tadqiqotimiz orqali masalaga ilm ahli e'tiborini torta olgan bo'lsak, dastlabki maqsadimizga erishgan hisoblanamiz.

ADABIYOTLAR RO'YXATI

1. Jemeney I., Usmonov B. —Amir Temurning siyosiy faoliyati va yurishlarili – Olmaota-Farg'on'a: Classic, 2024.
2. Жувайний, Алоуддин Атомалик. Тарихи жаһонкүшө (Жаһон фотини тарихи) / Алоуддин Атомалик Жувайний; масъул мухаррирлар Х. Болтабоев, М.Махмудов. - Тошкент: МИМТОЗ СО'З, 2015.
3. Рашид ад-дин. Сборник летописей / перевод с персидского О.И. Смирновой, примечанием Б.И. Панкиратова, О.И. Смирновой, редакцией проф. А.А. Семенова. Том 1 книга вторая – М.: Наука, 1952.
4. Фазлуплоҳ Рашид ад-дин. Джами-ат-таварих. – Баку: Нагыл Еви, 2011.
5. Мирзо Улуг'бек. То'рт улус тарихи / форс тилидан Бо'рибоя Ахмедов, Наим Нордулов, Махмуд Насаний таржимаси. Б. Ахмедовнинг кириш со'зи, ишоҳлари ва таҳрири билан – Т.: Чо'лпон, 1994.
6. Гийасиддин Али. Дневник похода Тимура в Индию / перевод с персидского, предисловие и примечание А.А. Семенова – М.: ИВЛ, 1958.
7. Низомиддин Шомий. Зафарнома /Форс тилидан о'гирувчи – Ю.Накимжонов, таржимани дайта ишлаб нашрга тайёрловчи ва маъсул муҳаррир – А.О'ринбоев, изоҳлар ва луг'атларни тузувчи – Н.Кароматов (жур'офий номлар изоҳи – О.Бо'риевники), Ноғизу Аброни «Зафарнома»га ёзган «Зайл»и(«Илова»)ни форсийдан о'гирувчи ва изоҳларини тузувчи – О.Бо'риев -Т.: О'збекистон, 1996.
8. Tacus Selmani. Tarixname, Ceviren : Prof. Dr. Ismail Aka – Ankara: Turk tarixi kurumi basimevi, 1988. – 136 s.
9. Муиниддин Натаанзий. Мунтахаб ут-таворихи Муиний. / Форс тилидан таржима, со'з боши ва изоҳлар муаллифи - Г'улом Каримий - Т.: О'збекистон, 2011.
10. Алишер Навоий. Асарлар. 15 томлик. Т. 12. Мажолисун-нафоис. Нашрга тайёрловчи С. Г'аниева. – Т.: Г'афур Г'улом, 1966.
11. Ноғиз Таниш ал-Бухорий. Абдулланома / Форс тилидан Содиқ Мирзаев таржимаси. Илмий муҳаррир, нашрга тайёрловчи, со'з боши ва изоҳлар муаллифи: академик Б. Ахмедов – Т.: Шарқ, 1999.
12. Зафаномайи хусравий /Форс-тоҷик тилидан таржимонлар, изоҳ ва ко'рсаткичлар муаллифлари Шодмон Воҳидов ва Шерали Жо'раев. – Тошкент: Тарихий мерос, 2011.
13. Шермуҳаммад Авазбий мироб о'г'ли Мунис, Муҳаммад Ризо Эрниёзбек о'г'ли Оғаний. Асарлар. 2-жилд, 1-китоб. Фирдавсу-л-иғбол (баҳт-саодат жаннати). / Нашрга тайёрловчи, кириш ва изоҳлар муаллифлари.

TARIX

филологиу фанлари номзоди Исломил Бекчонов ва тарих фанлари номзоди Нематжон Половонов – Тошкент, 2019.

14. Ахмедов Б. Амир Темур. Тарихий роман. – Т.: Абдулла Қодирий номидаги халқ мероси нашириёти, 1995.
15. <http://temuriy.uz/2022/09/20/shanba/>
16. Қодиров Б. Матеоубов Х. О'збекистон тарихидан мавзулар бо'йича илмий изоҳли луг'ат. – Т.: Фалсафа ва нуқуқ институти нашириёти, 2008.
17. О'збек тилининг изоҳли тарихи. То'ртинчи жилд. – Т.: Г'афур Г'улом, 2023.
18. О'збекистон миллий энциклопедиуаси. С нарфи. – Т.: «О'збекистон миллий энциклопедиуаси» Давлат илмий нашириёти, - 839 б.
19. <https://e-tarix.uz/maqolalar/1063-maqola.html>.
20. Шарафиддин Али Йаздий. Зафарнома. ЙСо'з боши, табдил, изоҳлар ва ко'рсаткичлар муаллифлари А.Ахмад ва Н.Бобобеков, -Т.: Шарқ, 1997.
21. Barthélemy d'Herbelot de Molainville. Bibliothèque Orientale ou dictionnaire universel. – Paris, 1697.
22. De Guignes J. Historie Générale des Huns, des Turcs, des Mogols et des autres Tartares Occidental avant et depuis Jesus Christ jusqu'a à present. – Paris: Desaint et Saillant, 1758. Vol. 4. P. 2.
23. Hayrunnisa Alan, "Sâhipkîran", TDV İslâm Ansiklopedisi, b. 443-444.
24. De Guignes J. Historie Générale des Huns, des Turcs, des Mogols et des autres Tartares Occidental avant et depuis Jesus Christ jusqu'a à present. – Paris: Desaint et Saillant, 1758. Vol. 4. P. 2.
25. <https://fa.wikipedia.org/wiki/%D8%B5%D8%A7%D8%AD%D8%A8%D9%82%D8%B1%D8%A7%D9%86>
26. https://fa.wikifeqh.ir/%D8%B5%D8%A7%D8%AD%D8%A8%D9%82%D8%B1%D8%A7%D9%86#_%D8%B5%D8%A7%D8%AD%D8%A8%D9%82%D8%B1%D8%A7%D9%86%20%DA%A9%D8%AA%D8%A7%D8%A8%D8%A2%D8%8C%D9%87%D8%A7
27. امام فی حان نامه. O'zR FA Shl. Qo'lyozma №89.